

antifa

διαδήλωση

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝΕ
ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ
ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ
ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

Σάββατο 22 Νοέμβρη, Πλατεία Χαλανδρίου, 12:00 π.μ.

Ο καταυλισμός των Ρομά εμφανίζεται συχνά πυκνά στο δημόσιο λόγο, πάντα ως ένα «πρόβλημα δημόσιας τάξης» που ζητά λύση. Μαζί, εμφανίζονται και όλα εκείνα τα κοράκια που θέλουν η λύση του υποτιθέμενου προβλήματος να ταιριάζει στα δικά τους συμφέροντα. Οι μαγαζάτορες, οι ιδιοκτήτες, οι ρατσιστές, οι φίλοι των μπάτσων, οι αριστεροί φιλάνθρωποι κι όλο εκείνο το τεράστιο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που έθρεψε τον ελληνικό φασισμό τις τελευταίες δεκαετίες και θα τον στηρίξει όλο και περισσότερο στο μέλλον, ρίχνονται πάνω στους Ρομά κοιτώντας να αποκομίσουν όσο το δυνατόν περισσότερα για την πάρτη τους.

Αλλά όλος αυτός ο συρφετός από κανίβαλους δεν μας είναι άγνωστος. Γιατί δεν στρέφονται μόνο εναντίον των Ρομά αλλά θα σταθούν απέναντι σ' όποιον τους υποδειχθεί ως απειθαρκος και αντιπαραγωγικός. Είναι λοιπόν στο χέρι μας να οργανωθούμε και να τους αντιμετωπίσουμε. Η διαδήλωση αυτή είναι η μικρή μας συμβολή σ' αυτόν τον πόλεμο.

Η προκήρυξη αυτή κυκλοφορεί με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa και του αντιφασιστικού πυρήνα antifa xalandri

Πολύ συζήτηση γίνεται τον τελευταίο καιρό γύρω από τον καταυλισμό των Ρομά στο Νομισματοκοπείο ο οποίος θεωρείται «πρόβλημα» για την γειτονιά δεκαετίες τώρα. Τελευταίο επεισόδιο, οι αποφάσεις για την κατεδάφιση και την μετεγκατάστασή του και οι αναστολές αυτών, που δίνουν και παίρνουν κοντά δυο χρόνια τώρα. Πρώτα ήταν η μετεγκατάσταση στο γήπεδο του Απόλλωνα. Αποφασίστηκε, ξεαποφασίστηκε. Μετά έρχεται η μετεγκατάσταση σε ένα απ' όλες τις απόψεις ακατάλληλο μέρος για διαβίωση ανθρώπων κάπου στα Μέγαρα. Εδώ κι αν έγινε «μπέρδεμα». Η κατεδάφιση αποφασίστηκε και ακυρώθηκε δυο-τρεις φορές περίπου μέσα σε ένα χρόνο, τότε μια μέρα, τότε λίγες ώρες πριν την ημερομηνία εκτέλεσης. Την τελευταία φορά μάλιστα με την μεσολάβηση του αριστερού μας δημάρχου, η μετεγκατάσταση αποτράπηκε με τον συμβιβασμό να γκρεμιστούν μερικές παράγκες.

Βέβαια, ο δημόσιος λόγος, για το καυτό θέμα του καταυλισμού για μια ακόμη φορά περιστράφηκε γύρω από την «απόδοση δικαιοσύνης στους ιδιοκτήτες» για τους δεξιούς και «την εύρεση μιας λύσης που να ικανοποιεί όλες τις πλευρές» για τους αριστερούς, συσκοτίζοντας σκόπιμα τους λόγους που καθιστούν τον καταυλισμό θέμα πραγματικά καυτό: τις προοπτικές για ζεστό κρατικό χρήμα που δημιουργεί η διαχείριση της μειονότητας και ο ανταγωνισμός των επιμέρους εξουσιών για τις τσέπες που αυτό θα καταλήξει.

Η Δημοτική Αρχή

Είναι αλήθεια δηλαδή πως πολλά λεφτά παίζονται γύρω από τον καταυλισμό. Είναι όμως ακόμη περισσότερο αλήθεια πως ούτε ευρώ από αυτά τα λεφτά δεν καταλήγουν μέσα στον καταυλισμό, δηλαδή στους Ρομά, όπως αρέσκονται να λένε οι ρατσιστές κάτοικοι. Τρανό παράδειγμα η περίπτωση του ενός εκατομμυρίου παρά κάτι που είχε δοθεί παλιότερα για εργασίες υποδομής εντός του καταυλισμού, το οποίο τελικά κατέληξε υποτίθεται σε άλλες υποδομές του δήμου και σίγουρα στις τσέπες του δημάρχου και των παρατρεχάμενων του[1]. Με αυτό δεν θέλουμε να πούμε πως ο τότε δήμαρχος Ζαφειρόπουλος «έκανε κακά την δουλειά του». Αντιθέτως νομίζουμε πως αυτό είναι κομμάτι της δουλειάς του δημάρχου. Να διαχειρίζεται και να χρησιμοποιεί σωστά τα υποτιθέμενα προβλήματα εντός του δήμου του ώστε να απολαμβάνει τα υλικά οφέλη που αυτά αποφέρουν (είτε είναι λεφτά, είτε ψήφοι).

Έτσι δεν αποδίδουμε την «υποστήριξη» του αριστερού μας δημάρχου Σίμου Ρούσου προς τους Ρομά στα φιλανθρωπικά του αισθήματα, αλλά στο

ότι εκτιμά ως πιο επικερδή για αυτόν την ύπαρξη του καταυλισμού στο Χαλάνδρι και όχι την μετεγκατάστασή του. Ας μην ξεχνάμε πως και αυτός, σε προεκλογική συζήτηση στο Κάτω Χαλάνδρι συμπεριλάμβανε την ύπαρξη του καταυλισμού στα προβλήματα της γειτονιάς[2]. Κάτι που προφανώς υπονοεί πως και η διαχείριση που τους ετοιμάζει θα 'ναι τέτοια: αυτή του προβλήματος. Αντίστοιχα, η άρνηση του δημάρχου Μεγάρων να μεταφερθεί εκεί ο καταυλισμός, δεν νομίζουμε ότι ήταν απόρροια μόνο του ρατσισμού του, αλλά πολύ περισσότερο μια συνειδητή στρατηγική, ένα παζάρι, για τα ωφέλη που θα αποκομίσει από την πιθανή μετεγκατάσταση του καταυλισμού εντός των συνόρων του δήμου του.

Ο αριστερός ανθρωπισμός και η δεξιά αδιαλλαξία, λοιπόν, ενώ αρχικά φαντάζουν ως δύο αντίθετες μεταξύ τους μέθοδοι επίλυσης του ζητήματος, στη ουσία αποτελούν τις πολιτικές εκφράσεις ενός ανταγωνισμού, οι φορείς των οποίων αξιολογούν τη συγκυρία με γνώμονα τα συμφέροντα που εκπροσωπούν και πράττουν αναλόγως.

Οι ρατσιστές γείτονες

Φυσικά η δημοτική αρχή δεν είναι ο μόνος παίκτης που προσπαθεί να ωφεληθεί από το «πρόβλημα» του καταυλισμού. Λογιών λογιών αρπακτικά ψάχνουν να βγάλουν κέρδος από αυτή την υπόθεση. Για παράδειγμα, διάφορα ευκαιριακά ρατσιστικά μορφώματα, όπως η Επιτροπή Κατοίκων, που έχουν εμφανιστεί και απαιτούν να φύγουν οι Ρομά. Τελευταία μορφή τους, «οι ιδιοκτήτες και περίοικοι του καταυλισμού»[3] των οποίων το όνομα αποκαλύπτει και περισσότερο την αλήθεια. Εδώ η λέξη-κλειδί είναι «ιδιοκτήτες». Ιδιοκτήτες που θεωρούν ότι η αξία της ιδιοκτησίας τους πέφτει όταν κοντά της κατοικούν Ρομά.

Δεν φτάνει μόνο το γεγονός ότι είναι τελειωμένοι ρατσιστές για να εξηγήσει τα όσα λένε και κάνουν αυτοί οι τύποι. Εξάλλου ποιος θα έδινε μόνο και μόνο για αυτό, χωρίς να έχει υλικό όφελος, 12.000 ευρώ για ασφαλιστικά μέτρα εναντίον του καταυλισμού, όπως είχε κάνει η Επιτροπή Κατοίκων το καλοκαίρι του 2013; Αυτό που τους ωθεί να λένε τις ρατσιστικές μαλακίες τους δημόσια είναι το μόνιμο συμφέρον τους να διατηρήσουν, εν μέσω κρίσης, τα προνόμια που τους παρέχει η κοινωνική τους θέση, όπως είναι η αξία των ακινήτων τους, αλλά και την κοινωνική τους θέση την ίδια, ακόμα κι αν χρειάζεται να πατήσουν πάνω στα κεφάλια των κοινωνικά αποκλεισμένων γειτόνων τους. Και αυτό ακριβώς κάνουν. Οι άνθρωποι αυτοί, είναι οι ίδιοι

που τις τελευταίες δεκαετίες έχουν κάνει σημαία τους τον ατομικισμό και το ρατσισμό. Είναι οι ίδιοι που έχουν γίνει μικρά και μεγάλα αφεντικά στις πλάτες της πολυεθνικής εργατικής τάξης που έχει διαμορφωθεί από το '90 και μετά στη χώρα, με την έλευση των μεταναστών εργατών. Και είμαστε σίγουροι πως τέτοιοι τύποι για να κρατήσουν τις τσέπες τους γεμάτες είναι έτοιμοι να συνταχθούν με οποιονδήποτε μπορεί να τους εγυηθεί κάτι τέτοιο.

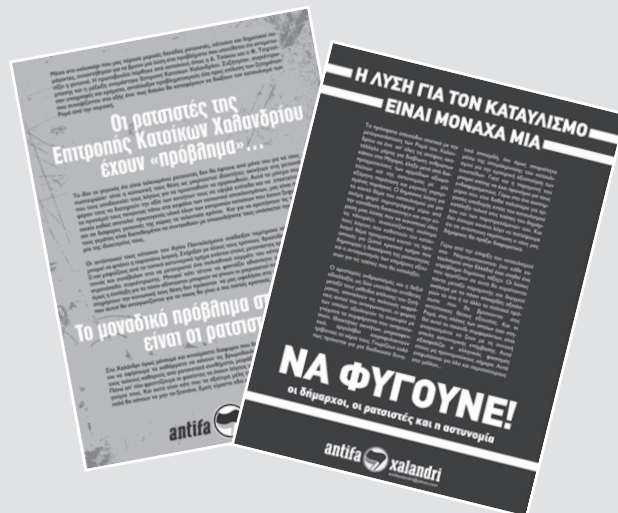
Η κρατική στρατηγική (ή αλλιώς, για το τέλος μπάτσοι)

Φυσικά, την επίσημη στρατηγική για την διαχείριση των Ρομά την χαράζει το ελληνικό κράτος. Είναι ξεκάθαρο για μας πια, πως αυτή η διαχείριση γίνεται και θα συνεχίσει να γίνεται με στρατιωτικούς όρους. Εδώ και καιρό, εξελίσσεται ένα επίσημο πογκρόμ εναντίον των Ρομά με περισσότερες από 20.000 προσαγωγές, χιλιάδες συλλήψεις και σκηνές απείρου κάλλους σε διάφορους καταυλισμούς ανά την Ελλάδα με MAT και ΕΚΑΜ να κάνουν έρευνες σε παράγκες από λαμαρίνες και μουσαμάδες σπάζοντας τις πόρτες σαν άλλο FBI. Οι επιχειρήσεις αυτές νομίζουμε ότι δεν έχουν σαν στόχο την πάταξη της υποτιθέμενης εγκληματικότητας άλλα έρχονται σαν απάντηση στο «προβλήμα δημόσιας τάξης» που έχει κατασκευαστεί γύρω από τους καταυλισμούς με απώτερο σκοπό την τρομοκράτηση και την πειθάρχηση των Ρομά. Από αυτή την στρατηγική φυσικά δεν θα μπορούσε να γλιτώσει και ο καταυλισμός στο Νομισματοκοπείο, όπου έχουν λάβει χώρα αντίστοιχες επιχειρήσεις με δεκάδες συλλήψεις και εκατοντάδες προσαγωγές. Εδώ όμως υπάρχει και μια ιδιόρρυθμη κατάσταση: έρχεται το κράτος και τους λέει ότι θα έρθουν οι μπάτσοι την τάδε ημερομηνία να τους διώξουν και να γκρεμίσουν τα σπίτια τους. Μια μέρα ή και λίγες ώρες πριν την ημερομηνία αυτή, ακυρώνεται η διαδικασία και παίρνει εξάμηνη αναστολή. Σε έξι μήνες το ίδιο ξανά. Εμείς τώρα σαν κακεντρεχείς και αρνητικά προδιατεθειμένοι απέναντι στις πρακτικές του κράτους νομίζουμε πως η απειλή μετεγκατάστασης και κατεδάφισης και η ακύρωσή της μια μέρα πριν, δεν είναι δείγμα ανοργανωσίας αλλά είναι η σκόπιμη προσπάθεια να ζουν διαρκώς σε ένα καθεστώς φόβου, και σαν τέτοια αποτελεί ένα ακόμα εργαλείο στην στρατηγική αυτή πειθάρχησης και τρομοκράτησης των Ρομά. Ένας τρόπος ακόμα να υπενθυμίζεται πως η θέση τους είναι στον πάτο της ταξικής πυραμίδας και εκεί θα μείνει.

Τα “προβλήματα” του Κάτω Χαλανδρίου

Όπως είπαμε ξανά και φαίνεται στην εικόνα, σε αυτή την εκδήλωση ο καταυλισμός κατατάσσεται στα προβλήματα του Κάτω Χαλανδρίου. Δεν αποδίδουμε σε καμία περίπτωση λάθος στους συντάκτες. Το είπαμε και το ξαναλέμε. Καταλαβαίνουμε πως δεν βλέπουν τους Ρομά σαν κατοίκους, αλλά σαν πρόβλημα. Ένα πρόβλημα του οποίου η διαχείριση συνεπάγεται πολλά λεφτά. Λεφτά στην ευθύνη του αριστερού μας δημάρχου για να τα διαχειριστεί.

Ρατσιστές στο Χαλάνδρι; Κι όμως υπάρχουν!

Η διαδήλωση που διοργανώνουμε, δεν είναι η πρώτη μας προσπάθεια να ασχοληθούμε με το ζήτημα των Ρομά. Τον περασμένο καιρό κολλήσαμε δυο σχετικές αφίσες και τα βάλαμε ανοικτά με τους ρατσιστές κι όποιον τους υποστηρίζει. Τα αποτελέσματα ήταν αναμενόμενα αλλά και διαφωτιστικά: η μία από τις δύο αφίσες κατάφερε να γίνει πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα Αμαρυσία όταν οι ρατσιστές στους οποίους επιτιθόταν αποφάσισαν να φέρουν το ζήτημα στο Δημοτικό Συμβούλιο της γειτονιάς. Εκεί συμφώνησαν μαζί με όλους τους παρευρισκόμενους (ναι, και τους αριστερούς) πως είμαστε «εκτός ελέγχου». Δεν στεναχωρηθήκαμε, το αντίθετο μάλιστα: οι ρατσιστές και οι φίλοι τους έχουν κάθε λόγο να μη μας συμπαθούν και θα τους δώσουμε ακόμα περισσότερους.

Και εμάς τι μας νοιάζει;

Άρα λοιπόν, γύρω από την ύπαρξη του καταυλισμού στο Νομισματοκοπείο (και κάθε καταυλισμού στην Ελλάδα) έχει στηθεί ένα «πρόβλημα δημόσιας τάξης». Οι λύσεις που αρμόζουν σε αυτό θα κυμαίνονται πάντα μεταξύ παραρμονής και διωγμού ανάλογα με το πόσο επικερδές αξιολογούν το ένα ή το άλλο τα πολιτικά πρόσωπα που θα βρίσκονται στις αντίστοιχες θέσεις εξουσίας. Ενώ παράλληλα οι Ρομά, στις πλάτες των οποίων έχει στηθεί αυτό το παιχνίδι συμφερόντων, είναι αναγκασμένοι να ζουν με τη συνεχή απειλή αστυνομικής επέμβασης. Αυτά εξασφαλίζει ο ελληνικός φασισμός στους μη προνομιούχους σήμερα. Και ξέρουμε πως αυτά επιφυλάσσει για όλο και περισσότερους στο μέλλον. Για αυτό και μας νοιάζει. Δεν διαδηλώνουμε σήμερα σαν αυτόκλητοι σωτήρες των Ρομά και των αδύναμων γενικά. Είμαστε αντιφασίστες και αντιφασίστριες, άνεργοι και εργαζόμενες, φοιτήτριες και μαθητές, που βλέπουμε πως ό,τι εφαρμόζεται σήμερα πάνω στους Ρομά, και γενικότερα πάνω στα κατώτερα στρώματα της εργατικής τάξης, είναι εικόνες από το ζοφερό μέλλον που μας περιμένει και αυτοί που τα εφαρμόζουν, δήμαρχοι, ρατσιστές, μικροαστοί, μπάτσοι, είναι και δικοί μας εχθροί. Είναι αυτοί που θέλουν τους τοίχους καθαρούς, τις πλατείες άδειες τα βράδια, και τους μπάτσους παντού. Είναι οι ίδιοι που θέλουν να απαγορεύσουν και την δική μας ύπαρξη στην πόλη. Σήμερα, αλλά και κάθε μέρα, δείχνουμε το μίσος μας για όλους αυτούς τους κοινούς μας εχθρούς και τους υπενθυμίζουμε την ύπαρξή μας. Και θα φροντίζουμε να μην μας ξεχνούν...

1. <http://www.zougla.gr/greece/article/sto-xalandri-ksodepsan-l-ekatomirio-evro-gia-apokomidi-mpazon>
2. Για το φυλλάδιο που καλούσε στην εν λόγω συζήτηση στις 30 Μαρτίου στο αθλητικό κέντρο Μάρκος Παπαδάκηςδες το πλαίσιο δίπλα.
3. Έτσι αυτοαποκαλούνταν οι συγγραφείς κειμένου που μοιράστηκε στο δημοτικό συμβούλιο 6/10/14 το οποίο εν ολίγοις έλεγε πως πρέπει να καταδικαστεί ο καταυλισμός. Πείτε μας κακοπροαίρετους, αλλά υποπτευόμαστε πως η περίφημη Επιτροπή Κατοίκων ή τουλάχιστον κάποια μέλη της έχουν χωμένη την ουρίτσα τους.

αντιφασιστική συνέλευση

autonome antifa ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

antifa

xalandri

antifaxalandri@yahoo.com